

SJÓNVARPIÐ

FRÍGGJADAGUR

Fríggjadag kl. 21.25

Cosby og tey

Hetta er vorðin ein tann best umtókta sjónvarps-roðin í sínum heimlandi — USA. Ein kanning varð gjord í desember í fjør, og visti hon, at stívliga triðingurin av øllum sjónvarpstólum í USA stóðu á hesi sendingini. Hetta vil siga, at 65 miljónir hava sæð hendan partin av Cosby og tey — í USA.

Í hesum partinum visir Huxtable dóttur sína og vinkonnu hennara, hvussu hann heldur at ein eigur at dansa. Dótturin Denise heldur litið um dansikynstrið hjá pápa sínum. Hann er ómodernaður, sigur hon. Nú dansa vit break!

Cliff Huxtable skal læra dóttur sína at dansa

Fríggjadag kl. 21.50

Emma

Hin unga Emma Harte arbeiðir í húsi hjá familjuni Fairley, har frúan í húsinum dámar sera væl ein litlan. Maðurin er líka glaður við alt. Tey hava tveir synir, Edwin og Gerard. Her kemur hon at kenna skorsteinssóparan, Blackie, og tey verða vinir fyrri livið.

Emma er komin saman við Edwin eina tíð, og hon verður við barn. Edwin hevur ætlanir um at byrja á lærða háskúlanum, og

Emma (Jenny Seagrove) gerst ógvuliga vónsvikin tá hon sær ráðaloysni hjá Edwin.

nú veit hon ikki sini liv-andi ráð. Emma verður í øðini av

ráðaloysinu hjá Edwin, og rýmir til Leeds í teirri vón at finna Blackie.

Skalt tú leiga
videofilm?

Hjá okkum fært tú tað,
tú ynskir.

Plátu- og Videohandilin

TLF. 12625 BOX 1006

Å HALSI - 3800 TÓRSHAVN

Amerikanska raðsendingin Miami patroljan er eitt tað fúlasta dømi uppá ráan harðskap og valdsgerðir, sum nakrantíð eru vistar í SvF. Her er ikki nógmikið at nýta ein vanligan revolvara, tá ið myrðast skal, og tað er ofta, nei, teir nýta automatiskar maskinbyrsur at gata fólk og bílar upp við — ein skotriðin fyrri og onnur eftir á skerminum, og óhóskandi fyrri smærri børn! Sæst ein berur konufólkaendi á skerminum, so er landið á gosi, meðan henda vákanin í hverki og valdsgerðum so eiðasert fær nakran at kvaklast við — hvar eru tey

Aðrenn andaktina sunnukvöld (sum kemur alt ov seint!) er sendirøð byrjað við heitinum Hvør er hvør, sum Otto Leisner skipar fyrri. Óteljandi eru undirhaldssendingarnar, spurnarkappingarnar v.m. sum hesin hugnaligi og skemtingarsami maðurin hevur skipað fyrri í DR millum ár og dag, og flestu av hesum sendingum hava verið vælumtøktar av

Elin S. Jacobsen skivur

ÚTVARPSUMMÆLI

Seinasti leygardagur gav okkum summarvónir, og høvdu vit hug at falla í fátt, tá ið sunnudagurin kom við høgættarvindi og regni, so kom tað væl við at hoyra sendingina Fritíð og náttúna, sum Jóhann Mortensen skipaði fyrri; og hann hevur lovað okkum fleiri sendingar við hesum eiti. Aksal Poulsen, næstformaður í Føroya Flugfrøðifelag, tosaði um fuglar, um hvussu vit kenna teir vanligastu fuglarnar í haganum á liti og atburði, og hvussu vit skulu bera okkum at fyrri ikki at órógva teir, meðan teir bøla og hava ungar. Erik Mortensen dugdi væl at greiða frá, hvørja gleði ein kann hava av at ómaka sær niðan í fjøllini at njóta útsýni og fríðsælu í náttúru. Alskur og virðing fyrri náttúruni skein igjøgnum hjá teimum báðum, og eisini gjørdi tað sitt til, at sendingin var so væleydnað, at Jóhann, sum tað skiltist, ikki er ókendur við uttandurlivið og tí veit, hvat ið er vert at draga fram. So tey, sum mána kvöldið fingur ringa samvitsku av at liggja og slanga sær við eini sigarett, meðan tey lútaðu eftir Jógvan Róin og ráðum hansara til at røkja heilsuna, fingur her góð hugskot, og onkur fekk

kanska brell at leita sær niðan um bøgardarnar onkran góðveðursdag at fáa hvíld og heilsabót. — Eisini fingur tey, sum hugsa um at fáa sær tjald ella bát, góð ráð um røkt og um, hvat ið hóska í okkara veðurlagi.

Útvarpskráin 1. mai var sum skráin er aðrar hósadagar, og eins og onnur ár var ein hálvur tími settur av til upptøkur av røðum hildnar á Vaglinum í Havn tann dag. Tá ið eg lútaði eftir eini ungdomssending, ið var gjørd í sambandi við flaggdagin, rann mær í hug, at tað kundi verið áhugavert, um útvarpið gjørdi okkurt meira burtur úr tilikum merkisdøgum, annað enn at spæla Internationala og aðrar hóskaði sangir. — Men í hesi ungdomssending varð roynt at fáa eina mynd av, hvørja ftan ungfolk hava fyrri tjóðskaparkenslu. Tað kom ikki so nógv prát burturúr, tá ið tey tosaðu við tilvilddarlig um til flaggdagshald, um tað var smædni ella tí tey onga meining høvdu, skal vera ósagt her. Men tey fyra umboðini fyrri politisk ungmannafeløg høvdu meira at siga um tað, og tey dugdu eisini at skilja ímillum tjóðskaparliga sjálvskenslu ella identitet, og so politiskt frælsi. Hóast

onkur vildi vera við, at ungfolk á okkara døgum eru røtleys, so er annað, sum bendir á, at tað stendur ikki so illa til við tí tjóðskaparligu sjálvskensluni — eg hugsi um, at vit ofta hoyra tónleikabólkar seta nýggj lög til gamlar føðilandsangir, ella teir gera nýggjar sangir. Frændur til dømis. — Allir vóru teir samdir um, at tey ungu hava áhuga fyrri politikki, tað visir seg best, tá ið mál eru til viðgerðar, sum viðvíkja teimum sjálvum. Heiliggagslógin varð nevnd sum dømi. Men samstundis vildu teir vera við, at tey eru »politiskt fremmandagjörð« — politikkur er fyrri tey, sum eru farin av 40. Ein kundi eisini spurt, um tey gjøgn-um ta mentan, ið kemur uttaneftir, og sum er borin av støduni og livssjónini í øðrum londum, vurtaka vanar og virði, sum ikki hava røtur her, um tað er tað, sum ger, at tey kenna seg fremmandagjörð, og av tí, at vit sum eldri eru ikki royna ella duga nógv væl at draga tey uppi og geva teimum part í felagskapi og sjálvskenslu, ið skal halda okkum uppi sum tjóð. Tað er bæði ein privatur og ein almennur spurningur.

SJÓNVARPSUMMÆLI

Johan Samuelsen skivur

sokallaðu »penu« og kristiligu í okkara samfelagi, sum lata sovrøðið ganga? Ella eru tey so von við tilíkan harðskap, á video sjálvandi, aftanfyrri væl niðurrullaðar gardinur, at slikt als ikki rinur við longur? Annars er sendirøðin fyrribils steðgað í Danmark, og orsök in er sjálvandi harðskapurin, sum er beinleiðis skaðiligur fyrri veikar sálir. Vit hava júst fingið at vita, at filmseftirlitið ikki umfatar SvF — tað átti so at fingið teir at Vørðsluni at hugsað seg enn meiri um.

Aðrenn andaktina sunnukvöld (sum kemur alt ov seint!) er sendirøð byrjað við heitinum Hvør er hvør, sum Otto Leisner skipar fyrri. Óteljandi eru undirhaldssendingarnar, spurnarkappingarnar v.m. sum hesin hugnaligi og skemtingarsami maðurin hevur skipað fyrri í DR millum ár og dag, og flestu av hesum sendingum hava verið vælumtøktar av

fólki, eisini í Føroyum. Men hesaferð er hann farin skeivur. Her er soðið ov tunt — hetta fjákuta fyrri-brigið at seta ein ungdom hjá einum kendum politikara, sjónleikara ella onkrum líknandi at vera tráspurdan av einum illa uppløgðum paneli, um hvør ið móðir ella faðir er, hvat tey takast við, hvi tey eru vorðin kend o.s.fr., nei, koyr á vestfallið — fyrri tað fyrsta er hetta í besta vikublaðsstili, sum um tað ikki er nógmikið av tí vamlisliga mentalitetinum frammanundan, og fyrri tað næsta so púra óviðkomandi fyrri okkum føroyingar, hvør er kendur ella ókendur í Danmark, at ein ógvast við og undrast á, hvi sjónvarpið hirðir at senda sovrøðið dansk lættisoppatilfar. Hvussu leingi ætla SvF at halda áfram við hasum fjantinum, tí undirhaldið sum so er vissuliga litisvert, fyrri ikki at siga einki!

Norska raðsendingin Medmenniskjað er nú liðug, og ymiskt man vera, sum fólk hava dámt sendingina. Fólk flest halda hon var áhugavert, tó annarleiðis enn tað vit eru von við, men samstundis alt ov langdrigin, inn ímillum beinleiðis keðilig, so tú hevði bestan hugin at sleppa endanum, hóast »mimikkurin« var sera góður, men hetta var ikki nógmikið at fanga siggjáran, her hendi ov litið, ein millumleið má finnast — sjálvt vit í Føroyum eru blivin forvand í so máta. Her var eisini í so nógv av tungum og døprum tilfari, umframt at myrknið eisini valdaði á skerminum, so tú tryttaðist viðhvørt.

Væl umsett av Finn-boga, hóast keðiligar smávillur í stødum, sum t.d. skeiv nýtsla av skyldskaparorðum v.m. — men er tað nú neyðugt at umseta úr norskum, eg ivist.